

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในอดีตนั้น กระบวนการยุติธรรมมักจะทำให้ความสนใจแต่เฉพาะการดำเนินการต่อตัวผู้กระทำผิดหรืออาชญากร (Criminals) ทั้งในเรื่องของการลงโทษผู้กระทำผิด และการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้กระทำผิดกลับตัวกลับใจเป็นคนดี และให้ผู้กระทำผิดสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคมได้อย่างปกติ โดยปราศจากรอยมลทิน ซึ่งเป็นแนวทางดำเนินการตามหลักการจากองค์ความรู้ทางด้านอาชญาวิทยา (Criminology) และหลักทัณฑ์วิทยา (Penology) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการตั้งแต่เริ่มกระบวนการจนถึงสุดกระบวนการ แต่ในความเป็นจริงปรากฏว่า ยังมีบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกว่า “เหยื่ออาชญากรรม” หรือผู้เสียหายในคดีอาญาอีกจำนวนไม่น้อย ที่ไม่ได้รับการคุ้มครอง ช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น อันสืบเนื่องมาจากการก่ออาชญากรรมของผู้กระทำผิดเท่าที่ควรจะเป็น ทั้ง ๆ ที่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญาเป็นบุคคลที่ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกกระทำ ส่งผลให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญาเหล่านี้ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ จนกลายเป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่งของสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ดังนั้น การดำเนินงานกระบวนการยุติธรรมในรูปแบบใหม่ ต่างได้มุ่งเน้น และให้ความสนใจในเรื่องของการช่วยเหลือ ชดเชย และเยียวยาทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญาไปพร้อม ๆ กับการดำเนินงานกระบวนการยุติธรรมต่อตัวอาชญากร หรือผู้กระทำผิด ซึ่งจะเห็นได้จากการที่ประเทศต่าง ๆ ได้มีการกำหนดมาตรการ หรือแนวทางในการชดเชย และให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญา และได้มีการพัฒนาให้มีความเป็นเอกภาพ และเป็นรูปธรรมมากขึ้นในสังคม

นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติได้มีการประกาศรับรองสิทธิของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญาในปี ค.ศ.1985 ขึ้น เรียกว่า “ปฏิญญาสากลว่าด้วยหลักความยุติธรรมขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เสียหาย หรือเหยื่ออาชญากรรม และการใช้อำนาจโดยมิชอบ” ซึ่งมีสาระสำคัญพอสรุปใจความของสิทธิผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญา 17 ประการได้ดังนี้ คือ

1. สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยความเห็นอกเห็นใจมีประโยชน์และแน่นอนตลอดเวลา โดยคำนึงถึงสถานภาพสิทธิ และศักดิ์ศรีของแต่ละบุคคล
2. สิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงวิธีการสอบสวนโดยตำรวจ (เว้นแต่การเปิดเผยจะเป็นผลเสียต่อการสอบสวน)
3. สิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงคำฟ้องร้องทั้งการแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง
4. สิทธิที่จะได้รับโอกาสให้ถ้อยคำในตอนเริ่มแรกของการสอบสวนที่เกี่ยวกับความบาดเจ็บหรือความเสียหายที่ได้รับเนื่องจากการกระทำผิดทางอาญานั้น คำให้การจะต้องได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยก่อนที่จะมีการพิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลย
5. สิทธิที่จะได้รับการอธิบายเหตุผลในการยอมรับคำให้การรับสารภาพของผู้กระทำผิดในข้อหาที่มากกว่าเดิมหรือยอมรับคำให้การรับสารภาพของผู้กระทำผิดที่สารภาพเพื่อแลกเปลี่ยนกับคำเสนอแนะให้ลดโทษหรือบรรเทาโทษแก่จำเลยในการพิจารณาคดี
6. สิทธิที่จะได้รับการอธิบายเหตุผลในการถอนฟ้อง หรือการไม่สั่งฟ้อง (ดุลพินิจซึ่งจะมีผลกระทบต่อเหยื่ออาชญากรรมนั้นจะต้องได้รับการอธิบายอย่างรอบคอบและระมัดระวังอย่างเป็นพิเศษ)
7. สิทธิที่จะได้รับทรัพย์สินที่ทางราชการยึดไว้เพื่อสอบสวนหรือใช้เป็นพยานหลักฐานโดยเร็ว ซึ่งจะต้องพยายามลดความไม่สะดวกทั้งปวงแก่เหยื่ออาชญากรรมให้มากที่สุด
8. สิทธิที่จะได้รับการแจ้งถึงขั้นตอนการพิจารณาคดีรวมทั้งสิทธิหน้าที่ของพยาน
9. สิทธิที่จะได้รับการคุ้มกันมิให้พบปะจำเลยหรือพยานจำเลยในระหว่างการพิจารณาคดีโดยไม่จำเป็น
10. สิทธิที่จะปิดบังสถานที่อยู่ไว้เป็นความลับเว้นแต่จำเป็นต้องเปิดเผยเนื่องในการดำเนินคดีของโจทก์หรือการต่อสู้คดีของจำเลย
11. สิทธิที่จะไม่ต้องไปปรากฏตัวในชั้นไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นการจำเป็นในการดำเนินคดีของโจทก์หรือการต่อสู้คดีของจำเลย
12. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคู่ครองจากพนักงานอัยการในการพิจารณาคำร้องขอของผู้กระทำผิด ซึ่งร้องขอประกันตัว
13. สิทธิที่จะได้รับการอธิบายถึงผลของการให้ประกันตัวผู้กระทำผิดรวมทั้งสิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงเงื่อนไขของการให้ประกันตัวซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรมจากการประทุษร้ายของผู้กระทำผิดภายหลัง

14. สิทธิที่จะให้ศาลได้รับทราบถึงผลที่ตนได้รับจากการกระทำผิดอาญาจากการแถลงของพนักงานอัยการหรือจากข้อความที่ปรากฏในสำนวนคดีรวมทั้งความเสียหายทางการเงินทางสังคมและร่างกาย ในการนี้ พนักงานอัยการก็ควรจะแถลงศาลถึงข้อเท็จจริงใด ๆ ซึ่งจะช่วยในการกำหนดดุลพินิจของศาล รวมทั้งการแก้ไขความเสียหาย ตลอดจนจำนวนค่าชดเชยหรือค่าทดแทน ซึ่งผู้เสียหายประสงค์จะได้รับด้วย

15. สิทธิที่จะได้รับการอธิบายผลของการดำเนินคดีอาญารวมทั้งรับทราบคำพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษา

16. สิทธิที่จะได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับผลของการคุมประพฤติ

17. สิทธิที่จะได้รับการบอกกล่าวก่อนที่ผู้กระทำผิดจะถูกปล่อยตัวจากการควบคุม

มาตรา 134 (ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551) จากสิทธิทั้ง 17 ประการดังกล่าว จะเห็นได้ว่าปฎิญาสากล่าวด้วยหลักความยุติธรรมขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เสียหาย หรือเหยื่ออาชญากรรม และการใช้อำนาจโดยมิชอบ ได้มีการกล่าวถึงการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ทดแทน และเยียวยาแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาหรือเหยื่ออาชญากรรมที่เห็นได้ชัดอยู่ 4 ประการ คือ ประการแรกกล่าวถึงการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม ประการที่สองกล่าวถึงการได้รับการชดเชยการเสียหายโดยผู้กระทำผิด ประการที่สามกล่าวถึงการชดเชยความเสียหายโดยรัฐ และประการที่สี่กล่าวถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรม

สำหรับประเทศไทยนั้น ก็ได้เริ่มมีการให้ความสำคัญต่อผู้ที่ตกเป็นผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญามากขึ้น โดยมีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 เกี่ยวกับการคุ้มครอง และช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญา เช่น ในมาตรา 245 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ผู้ที่เป็นผู้เสียหายในคดีอาญามีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนที่สมควรจากรัฐ” และยังมีการออกพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 มาบังคับใช้ในการให้การคุ้มครอง ชดเชย ช่วยเหลือ และเยียวยาผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญา นอกจากนี้ยังได้มีการจัดตั้งกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา โดยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครอง ชดเชย และช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม หรือผู้เสียหายในคดีอาญา ขึ้นมาในปี พ.ศ.2545 และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ก็ได้ให้การคุ้มครอง ชดเชย ช่วยเหลือ และเยียวยาผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหายใน

คดีอาญามาจนถึงปัจจุบัน นับเป็นระยะเวลา 7 ปีมาแล้ว ซึ่งจากระยะ 7 ปีที่ผ่านมาทางกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาได้ให้การคุ้มครอง ชดเชย ช่วยเหลือ และเยียวยาแก่ผู้เสียหายโดยมีผลการดำเนินงานเป็นจำนวนดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1

ผลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหาย
และจำเลยในคดีอาญา (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2545-2552)

ปีงบประมาณ	ผู้ยื่นคำขอ (ราย)	วินิจฉัยแล้ว (ราย)	วินิจฉัยให้จ่าย (ราย)	ผลการจ่ายเงินในแต่ละปีงบประมาณ			
				จ่ายเงินแล้ว (บาท)	ร้อยละ (ราย)	คงเหลือค้างจ่าย (บาท)	ร้อยละ (ราย)
พ.ศ.2545	168	-	-	-	-	-	-
พ.ศ.2546	443	68	53	13,279,169.00	100.00	100,000.00	-
พ.ศ.2547	1,962	702	549	86,720,831.00	87.25	10,093,983.00	12.75
พ.ศ.2548	3,745	2,116	1,745	77,500,000.00	52.55	75,496,131.72	47.45
พ.ศ.2549	5,026	3,814	2,890	154,603,000.00	51.80	170,861,803.45	48.20
พ.ศ.2550	6,498	5,425	3,441	325,430,078.29	118.40	87,874,292.86	18.40
พ.ศ.2551	5,993	8,178	3,858	229,503,901.41	87.53	109,329,984.45	12.47
พ.ศ.2552	6,018	7,161	3,626	233,641,335.00	102.87	99,630,941.06	2.87
รวม	29,855	27,464	16,162	1,120,728,314.70	87.41	99,630,941.06	12.59

ที่มา: ข้อมูลจากสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2552

ในส่วนผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานครนั้น สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาได้ให้การคุ้มครอง ชดเชย ช่วยเหลือ และเยียวยาไปแล้ว จำนวน 4,218 คน (ข้อมูลจากสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2552)

จากสถิติดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาได้มีการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 ในระดับที่น่าพึงพอใจ แต่การที่จะทำให้ระบบการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษา และทบทวนระบบการทำงานในการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรม เพื่อนำมาวิเคราะห์ และพัฒนาแนวทางในการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรม โดยศึกษาจากผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมที่เคยได้รับการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนจากสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปพัฒนาระบบงานคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และเยียวยาผู้เสียหายในคดีอาญาให้มีความเหมาะสม และมีศักยภาพเพียงพอที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตัวผู้เสียหายในคดีอาญาได้อย่างแท้จริง

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

เนื่องจากตัวผู้ศึกษาเห็นว่า สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาเป็นองค์กร หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการให้ความคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมในสังคมไทย ซึ่งองค์กร หรือหน่วยงานดังกล่าวได้ก่อตั้งขึ้นมาในปี พ.ศ.2545 ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตได้ว่า สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาได้ให้การคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมในสังคมไทยมาจนถึงปัจจุบัน นับเป็นระยะ 7 ปีแล้วที่สังคมไทยมีองค์กร หรือหน่วยงานที่ให้การคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมโดยตรง ซึ่งการดำเนินงานของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา เป็นการดำเนินงานในการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมภายใต้พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้มีจุดมุ่งหมายในการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ดังนั้น

หากมีการศึกษาทัศนคติในเรื่องของระบบการทำงานเกี่ยวกับการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมภายใต้พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 ที่ผ่านมา และศึกษาในเรื่องของทัศนคติ และระดับความพึงพอใจจากการได้รับการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนของผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรม ก็จะส่งผลให้การดำเนินงานในเรื่องของการคุ้มครอง ช่วยเหลือ ชดเชย และทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมภายใต้พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา หรือเหยื่ออาชญากรรมในสังคมไทย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระบบการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้เสียหายในคดีอาญาต่อการได้รับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544
3. เพื่อแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาในเรื่องของการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 โดยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา คือ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ หรือบุคลากรที่เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เสียหายในคดีอาญาที่ได้รับความช่วยเหลือในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 364 คน และมีการสัมภาษณ์ ผู้เสียหายในคดีอาญาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 คน และคณะกรรมการ และอนุกรรมการจากหน่วยงานกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา จำนวน 3 คน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ระบบการช่วยเหลือผู้เสียหาย หมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา โดยการให้ค่าทดแทนความเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญาโดยรัฐ เพื่อช่วยบรรเทาความเสียหายอันเนื่องมาจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 ทั้งนี้รวมไปถึงการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหาย เพื่อให้ผู้เสียหายได้ทราบถึงขั้นตอนและวิธีการของการให้ความช่วยเหลือ และการที่ผู้เสียหายสามารถเข้าถึงการช่วยเหลือของหน่วยงาน ตลอดจนการทำงาน และผลจากการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ที่ผู้เสียหายได้รับ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้เสียหาย ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานะทางคดี ประเภทการตกเป็นผู้เสียหาย ความรู้ความเข้าใจของผู้เสียหายต่อพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 และความรู้ความเข้าใจต่อหลักเกณฑ์การพิจารณาในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายของคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย

เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้เสียหายตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าตอบแทนค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิตหรือร่างกายหรือจิตใจ เนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจผู้เสียหายที่ได้รับการช่วยเหลือในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาหน่วยงาน หรือองค์กรที่ให้การช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 คือ สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

สมมุติฐานการศึกษา

สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียหายในคดีอาญามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในระบบการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544

สมมติฐานที่ 2 ระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติฯ และหลักเกณฑ์การพิจารณาในการให้ความช่วยเหลือฯ ของผู้เสียหายในคดีอาญามีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในระบบการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงระบบการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของผู้เสียหายในคดีอาญาต่อการได้รับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544
3. ทราบถึงแนวทางที่เหมาะสมในการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา